RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2187/93

af 22. juli 1993

om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været forhindret i at udøve deres virksomhed

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved indførelsen i 1984 af tillægsafgiftsordningen for mælk og mejeriprodukter var der ikke i EF-bestemmelserne forudset nogen tildeling af individuelle referencemængder til producenter, som ikke i det af medlemsstaten anvendte referenceår havde leveret eller solgt mælk som følge af en forpligtelse, de havde indgået i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77 af 17. maj 1977 om indførelse af en præmieordning for ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter og for omstilling af malkekvægsbesætninger (4);

i de forenede sager C-104/89 og C-37/90, anlagt af fem producenter, dømte Domstolen ved en dom af 19. maj 1992 Fællesskabet til at erstatte de tab, som producenterne havde lidt, for så vidt de oprindelige EF-bestemmelser om tillægsafgiften faktisk ikke forudså tildeling af en individuel referencemængde til disse producenter;

ved en meddelelse, der offentliggjordes i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 5. august 1992 (5), forpligtede institutionerne sig til fuldt ud at efterkomme dommen af 19. maj 1992 over for alle potentielt berørte producenter;

det store antal potentielt berettigede udelukker, at der for hver enkelt kan tages hensyn til de individuelle forhold, og kræver en løsning, som nødvendigvis må være baseret på en standardiseret fremgangsmåde, og som kun kan udformes som et tilbud fra institutionerne, der kan accepteres som fuld og endelig afgørelse eller afslås; de faktorer, på grundlag af hvilke tilbuddet beregnes, bør fastlægges;

der må etableres en direkte forbindelse mellem den faktiske genoptagelse af mælkeproduktionen under fuld overholdelse af de EF-bestemmelser, der har givet mulighed herfor, og forekomsten af et tab, som har bestået i ikke at have kunnet genoptage mælkeproduktionen rettidigt på trods af den pågældende vilje hertil; ud fra tilsvarende overvejelser og for at sikre, at producenten ikke har genoptaget sin virksomhed alene med henblik på at spekulere i den økonomiske værdi, som den tildelte referencemængde må formodes at repræsentere, bør både erstatningen som sådan og erstatningsbeløbets størrelse afhænge af, om bestemte forpligtelser overholdes;

i en dom af 19. maj 1993 i sag C-81/91 erklærede Domstolen, at de pågældende fællesskabsbestemmelser skal fortolkes således, at de — i tilfælde af delvis overdragelse af en bedrift, hvorved erhververen forpligter sig til at overholde den forpligtelse til ikke-markedsføring, som overdrageren har påtaget sig i henhold til forordning (EØF) nr. 1078/77 — tillader, at den specifikke referencemængde fordeles mellem overdrageren og erhververen i forhold til de overdragne arealers størrelse; Domstolen siger i sine præmisser, at overdrageren ikke med rimelighed kan forvente at få tildelt den samlede specifikke referencemængde efter at have overdraget en del af sin bedrift;

konsekvensen af ovennævnte dom må drages i det foreliggende tilfælde, og det må fastsættes under de forhold, som dommen omhandler, at den årlige mængde, som skal erstattes over for en producent, der har afstået en del af sin bedrift, endvidere nedsættes i forhold til størrelsen af de afståede foderafgrødearealer;

med ovennævnte forbehold bør den mængde, der skal ydes erstatning for, beregnes efter de principper, som er fastlagt i præmisserne i Domstolens dom af 19. maj 1992;

ved deres meddelelse af 5. august 1992 forpligtede institutionerne sig over for de potentielle berørte til for fremtiden at give afkald på den femårige forældelsesfrist for søgsmål, der er fastlagt i artikel 43 i Domstolens statut; i øvrigt kan det i det foreliggende tilfælde tillades, at den omstændighed, der ligger til grund for erstatningskravet, først anses for ophørt ved mælkeproduktionens genoptagelse; det bør derfor over for alle berørte personer præciseres, for hvilken periode erstatningen tilbydes, og under hvilke omstændigheder forældelsesfristen i givet fald igen begynder at løbe; af administrative grunde er det endelig nødvendigt at fastsætte, at producentens erstatningskrav i henhold til denne forordning vil blive afvist, hvis det ikke fremsendes til den kompetente myndighed inden en nærmere bestemt frist;

(1) EFT nr. C 157 af 9. 6. 1993, s. 11.
(2) Udtalelse afgivet den 16. juli 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) Udtalelse afgivet den 30. juni 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(4) EFT nr. L 131 af 26. 5. 1977, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1300/84 (EFT nr. L 125 af 12. 5. 1984, s. 3).
(5) EFT nr. C 198 af 5. 8. 1992, s. 4.

for så vidt angår gennemførelsen af denne forordning handler medlemsstaternes myndigheder på Rådets og Kommissionens vegne og for disses regning og i medfør af et mandat, som udelukkende vedrører udøvelsen, under overholdelse af denne forordnings bestemmelser, af de administrative opgaver, der er nødvendige for deres gennemførelse;

ifølge Domstolens dom skal erstatningsbeløbet svare til forskellen mellem på den ene side de indkomster, som de pågældende havde kunnet oppebære ved markedsføring af mælk, hvis de ikke var blevet udelukket herfra, og på den anden side de indkomster, som de samtidigt faktisk har haft eller havde kunnet indtjene, hvis de havde gjort sig de nødvendige bestræbelser herpå; ud fra et ønske om at tilbyde de berettigede en erstatning, hvor der foreligger en økonomisk begrundelse for samtlige elementer, er beløbene imidlertid blevet fastsat efter en metode, hvis objektivitet alle de berørte parter kan konstatere; det samlede resultat er desuden blevet gjort mere gunstigt ved, at der ved beregningen af erstatningen pr. 100 kg mælk opereres med to differentieringsfaktorer, på den ene side det pågældende år, på den anden side bedriftens størrelse;

det antal varianter, der skulle tages i betragtning, for det første ved beregningen af indkomsterne ved en mælkeproduktion og for det andet ved fastlæggelsen af de alternative indkomster, ville i sidste ende føre til en undersøgelse af hver enkelt sag på grundlag af de individuelle forhold, hvilket der henset til antallet af berørte producenter ikke er en rimelig mulighed for; det vil derfor kun være muligt at foretage en generel ansættelse af tabet; for at undgå en undervurdering af tabet er de forskellige faktorer, der indgår i erstatningsberegningen, imidlertid generelt valgt på en for de berørte gunstig måde;

den potentielle indkomst fra markedsføringen er således beregnet ud fra dækningsbidraget for driftsformen malkekvægsproduktion, som på indtægtssiden omfatter salg af mælk, fødte kalve i forbindelse med mælkeproduktionen samt restværdien af malkekøer, og som på udgiftssiden kun har fradrag for de variable omkostninger, der umiddelbart bortfalder ved ophør med mælkeproduktion, men intet fradrag for de faste omkostninger vedrørende jorden, arbejdskraften og kapitalen; dette ræsonnement slår dog ikke til for så vidt angår de finansielle midler, som tilbageholdes med henblik på at blive geninvesteret i besætning; der bør derfor tages hensyn til det afkast, som disse midler kan formodes at have givet; at der ikke har været nogen besætning, har ligeledes haft som konsekvens, at amortiseringsomkostningerne ved besætningens fornyelse er blevet sparet;

ved beregningen af den alternative indkomst er der bl.a. afstået fra at tage hensyn til en alternativ indkomst af den kapital, der er blevet frigjort ved ophøret med mælkeproduktion, ud fra den tanke at den pågældende producent med tiden ville genoptage produktionen, og at mulighederne for at anvende kapitalen på anden måde derfor var begrænsede;

accepterer en producent ikke det tilbud, som en medlemsstats myndighed giver ham i henhold til denne forordning, svarer dette til en afvisning af Fællesskabets tilbud; det søgsmål, som producenten senere måtte indlede, hører derfor under Fællesskabets domsmyndighed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der ydes på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, en erstatning til producenter, der har lidt tab, fordi de i det referenceår, som den pågældende medlemsstat valgte ved anvendelsen af tillægsafgiftsordningen for mælk, ikke har kunnet levere eller sælge mælk eller mejeriprodukter som følge af en forpligtelse, de havde indgået i henhold til forordning (EØF) nr. 1078/77.

Artikel 2

Erstatningskrav godkendes, når de fremsættes af en producent, der på betingelserne i artikel 3a, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 857/54 [1], har fået tildelt en endelig specifik referencemængde, det være sig pr. 29. marts 1991 i henhold til forordning (EØF) nr. 764/89 [2] eller pr. 1. juli 1993 i henhold til forordning (EØF) nr. 1639/91 [3].

Artikel 3

Kravet fremsættes af den person, der har fået tildelt referencemængden, eller af dennes arving(er), uden at dette berører anvendelsen af bestemmelsen i medlemsstaternes nationale lovgivning.

Artikel 4

Uanset artikel 2 godkendes kravet ikke, hvis en producent, der har modtaget endelig tildeling af en referencemængde i henhold til forordning (EØF) nr. 764/89, enten ikke har overholdt sin forpligtelse til ikke at deltage i noget program for ophør med mælkeproduktion indtil den 31. marts 1992, eller inden denne dato har solgt eller bortforpagtet hele sin bedrift.

[1] EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.
[2] EFT nr. L 84 af 29. 3. 1989, s. 2.
[3] EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 35.

Artikel 5

Krav fra en producent, som tildeles en endelig referencemængde pr. 1. juli 1993 i henhold til forordning (EØF) nr. 1639/91, godkendes på den betingelse, at vedkommende hverken deltager i noget program for ophør med mælkeproduktion eller sælger eller bortforpagter hele sin bedrift indtil den 1. juli 1994, idet kravet i så fald fortabes.

Artikel 6

Den i artikel 10 omhandlede myndighed beregner den årlige mængde, der skal erstattes, på grundlag af den mængde, der anvendtes ved beregningen af den ydede præmie i henhold til forordning (EØF) nr. 1078/77, med tillæg af 1 % og fradrag af en procentsats, der er repræsentativ for de i den pågældende medlemsstat anvendte nedsættelser af producenternes referencemængder, som er fastsat i henhold til artikel 2 og 6 i forordning (EØF) nr. 857/84.

Hvis producenten afstod en del af sin bedrift, medens den var omfattet af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1078/77, nedsættes den i foregående stykke nævnte årlige mængde, der skal erstattes, endvidere i forhold til størrelsen af de afståede foderafgrødearealer som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1391/78 (1).

Den i foregående stykke nævnte nedsættelse foretages under alle omstændigheder, uanset om erhververen har fået tildelt en specifik referencemængde.

Artikel 7

Hvis en endelig specifik mængde, der er tildelt i henhold til artikel 3a i forordning (EØF) nr. 857/84, udgør mindre end 80 % af den foreløbige specifikke mængde, eller hvis bedriften delvis er solgt eller bortfortpagtet alt efter tilfældet inden den 1. april 1992 eller inden den 1. juli 1994, nedsættes den årlige mængde, der skal ydes erstatning for, med den mængde, der er tilbageført til den nationale reserve.

Artikel 8

1. Erstatningen tilbydes kun for den periode, for hvilken retten til erstatning ikke er forældet.

2. Ved bestemmelsen af den periode, for hvilken erstatningen tilbydes, gælder følgende regler:

a) datoen for afbrydelsen af den forældelsesfrist på fem år, der er fastsat i artikel 43 i Domstolens statut, er datoen for kravets fremsættelse over for en af Fællesskabets institutioner eller, ved søgsmål anlagt ved Domstolen, datoen for stævningens indførelse i dennes register eller senest datoen for den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 189 offentliggjorte meddelelse fra institutionerne, dvs. den 5. august 1992

b) datoen for erstatningsperiodens begyndelse ligger fem år forud for datoen for forældelsesfristens afbrydelse, uden at den dog kan ligge forud for den 2. april 1984 eller forud for den dato, på hvilken forpligtelsen til ikke-markedsføring eller omstilling ophørte

c) datoen for erstatningsperiodens ophør er den 29. marts 1989 for de producenter, der har modtaget en specifik referencemængde i henhold til forordning (EØF) nr. 764/89, og den 15. juni 1991 for de producenter, der har modtaget en specifik referencemængde i henhold til forordning (EØF) nr. 1639/91.

Artikel 9

Hvis produktionen er blevet genoptaget inden tildelingen af den foreløbige specifikke mængde, nedsættes den mængde, der skal ydes erstatning for, for den pågældende periode med de mængder, der er leveret eller solgt direkte, og som overstiger den referencemængde, producenten i givet fald rådede over inden ovennævnte tildeling, bortset fra de mængder, der er nævnt i artikel 3a, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 857/84.

Artikel 10

1. Erstatningskravet skal i hver medlemsstat rettes til den myndighed, som medlemsstaten har udpeget med henblik herpå, ved hjælp af en formular udarbejdet af den pågældende myndighed efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68 (2).

2. Producenten retter kravet til myndigheden. Producentens krav skal være myndigheden i hænde senest den 30. september 1993, da det ellers afvises.

Den forældelsesfrist, der er omhandlet i artikel 43 i Domstolens statut, begynder på ny at løbe over for alle producenter fra den i første afsnit nævnte dato, hvis det i første afsnit omhandlede krav ikke er blevet fremsat inden denne dato; dette gælder dog ikke, hvis forældelsesfristen er blevet afbrudt ved en stævning indgivet til Domstolen i overensstemmelse med artikel 43 i Domstolens statut.

(1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1391/78 af 23. juni 1978 om ændrede gennemførelsesbestemmelser for præmieordningen for ikke-markedsføring af mælk og mejeriprodukter og for omstilling af malkekvægsbesætninger (EFT nr. L 167 af 24. 6. 1978, s. 45). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 84/83 (EFT nr. L 13 af 15. 1. 1983, s. 5).

(2) Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2071/92 (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 64).

Artikel 11

Den myndighed, der er nævnt i artikel 10, kontrollerer, at de af producenten givne oplysninger er korrekte, og beregner erstatningsbeløbet på grundlag af den mængde og den periode, der skal ydes erstatning for, ved anvendelse af de i bilaget anførte beløb.

Artikel 12

Erstatningsbeløbet forhøjes med morarenter på 8 % årligt, indtil det øjeblik, hvor erstatningen udbetales.

Artikel 13

Det samlede erstatningsbeløb omregnes til national valuta ved hjælp af den landbrugsomregningskurs, der gælder på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 14

Inden for en frist på højst fire måneder regnet fra kravets modtagelse fremsætter den i artikel 10 omhandlede myndighed på Rådets og Kommissionens vegne og for disses regning et tilbud om erstatning til producenten, ledsaget af en kvittering for fuld og endelig afgørelse.

Hvis producentens ret til en specifik referencemængde har hjemmel i :

— forordning (EØF) nr. 764/89, udbetales erstatningen, så snart kvitteringen, behørigt godkendt og underskrevet af producenten, er modtaget retur

— forordning (EØF) nr. 1639/91, udbetales erstatningen, såfremt kvitteringen, behørigt godkendt og underskrevet af producenten, er modtaget retur, efter den 1. juli 1994, så myndigheden kan kontrollere, at artikel 5 og 7 er blevet overholdt, medmindre producenten over for myndigheden stiller en sikkerhed på et beløb svarende til 115 % af den erstatning, der forinden er beregnet i henhold til nævnte artikler, for at sikre overholdelsen af de i de pågældende artikler anførte betingelser.

Hvis tilbuddet ikke accepteres inden for en frist på to måneder fra dets modtagelse, medfører dette, at det ikke længere er bindende for de berørte fællesskabsinstitutioner.

En accept af tilbuddet ved returnering til myndigheden inden for ovennævnte frist af kvitteringen i behørigt godkendt og underskreven stand indebærer et afkald på enhver form for yderligere krav mod fællesskabsinstitutionerne for det tab, der er omhandlet i artikel 1.

Artikel 15

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, herunder bestemmelserne vedrørende betaling af omkostninger til producenternes befuldmægtigede, som er afholdt inden den 5. august 1992, vedtages af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.

Artikel 16

Finansieringen af de betalinger, der foretages i henhold til denne forordning, anses for at være en intervention som omhandlet i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 729/70 (1).

Udgiftsforpligtelsen indgås under bevillingerne for regnskabsåret 1993 på grundlag af meddelelserne fra de enkelte medlemsstater, idet det samlede beløb skal meddeles Kommissionen senest den 30. september 1993. Betalingerne, som foretages af de udbetalende organer, skal finde sted senest den 15. oktober 1994.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 1993.

På Rådets vegne

M. OFFECIERS-VAN DE WIELE

Formand

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 (EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1).

BILAG

Den erstatning, der skal tilbydes i henhold til artikel 11 (i grønne ECU pr. 100 kg mælk)

År	Bedriftsstørrelse på grundlag af mælkeproduktionen		
	< 50 000 kg	< 120 000 kg	> 120 000 kg
1990/91	7,9	8,8	9,7
1989/90	8,8	9,7	10,7
1988/89	8,3	9,2	10,2
1987/88	6,5	7,4	8,3
1986/87	6,2	7,1	8,0
1985/86	6,9	7,8	8,7
1984/85	5,7	6,6	7,6